

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Resnica o dogodkih Podkloštrom dne 24. julija 1890.

Strah mora človeka obiti, če bere lažljivo, podlo in predrzno sumničenje in obrekovanje, s katerim nas konservativne Slovence obsipavajo nemško-liberalni listi zavolj nesreče, ki se je dne 24. julija t. l. Podkloštrom pripetila. Zdaj, ko so ti lažnivi spisi razburili vso deželo, treba je tembolj, da se vsa resnica na drobno izve, v kolikor je nam znana, in kolikor smo sami videli in slišali iz zanesljivih ust.

Da bi bili mi pred volitvijo ljudi dražili, ščuvali ali „hujskali“, kakor se nam očita v liberalnih listih, temu odločno oporekamo. Se ve da smo svoje prijatelje nagovarjali, naj pridejo vsi k volitvi in naj z nami volijo. Ali je pa to prepovedano v ustavni državi? Ali je to „hujskarija“? Kakor drugod se tudi v Podklošterski cerkvi z lece o naših političnih razmerah ni govorilo ničesar. Po knezoškofovem ukazu se je prebral pastirski list, in volilec se je priporočilo, naj volijo katoliške moše. — Veliko huje pa je agitrala nasprotna, liberalna stranka in se posluževala sem ter tja tudi nepostavnih sredstev. Ponesrečeni žagar, Miha Šojer, je sam priznal, da je moral z liberalci voliti, ker je pri tovarnarji Henriki Majerji v službi. Liberallec Avgust Majer je ponudil Juriju Pintarju po domače Kauklarju iz Zilice nekaj denarja, da bi domov šel in ne volil. Liberallec Henrik Majer je prišel k Jakobu Perkiniku p. d. Žvanu na Zilici, in mu grozil, da mu vzame ves zaslužek, ako ne voli z liberalci. Perkinik pa je odgovoril: „Zahvalim se za vaš zaslužek; kar sem do zdaj pri vas zaslužil, ste mi še vse dolžni ostali. Sem že sam dosti star in vem, koga bom volil.“ Občinskega slugo, katerega moramo seveda tudi mi slovenski občani plačevati, porabili so liberalci za volilno agitacijo. Matija Pavlič p. d. Orenč Podkloštrom, ni šel volit; ker so pa liberalci upali, da bo z njimi volil, poslali so trikrat občinskega slugo k njemu. Sluga je Orenču grozil, da ne dobi več

zaslužka pri županu (Grumu), ako ne pride k volitvi. — K Janezu Smolinarju p. d. Brambergerju je prišel sluga štirikrat in ga nagovarjal, pa Smolinar se ni udal. Dvakrat je priletel po Armittarja p. d. Pajtlarja, ki se je konečno podal k volitvi. — Na dan volitve 24. julija so liberalci pili v gostilnici župana Gruma v izbi, ki je tik tiste sobe, kjer se je vršila volitev. Pili so vino iz velikih steklenic, katerih jedna mora držati kake 3 do 4 litre; izpili so pa tudi mnogo piva. Da pri toliki pijači neso vsi trezni ostali, to je lahko umljivo. — Slovenci pa so prihajali trezni od doma in do končane volitve neso ničesar užili. — Volitev se je mirno vršila in končala ob 1/3. uri popoldne. Slovenski volilci so bili južine potrebni, ker imajo nekateri od Podkloštra daleč domov. Dogovorili so se torej, da grejo skupaj na vrt gostilnice pri „Danielu“. Povabili so tja tudi g. župnika Einspielerja, kateri je obljubil, da pride po južini. Šla sta torej z g. provizorjem Kolaričem v farovž na kosilo (južino), drugi slovenski volilci pa so šli k Danielu. — Kmalu sta prišla za njimi liberalca Janez Pavlič p. d. Berger in Matija Brenner p. d. Kovač, oba iz Zilice. Berger je prepričal, ko je rekel in povdarjal besede: „Pakaža!“ Slovenec Matija Ulbing iz Št. Lenarta ga vpraša: „Kdo je pakaža?“ Berger mu odgovori: „Vse je pakaža.“ To se je godilo na kegljišči in prepričal se je nadaljeval Janez Pavlič pa je hitro rekel: „Jaz vam bom že pokazal!“ in je šel naprej. Kmalu na to pa so prišli liberalci Janez Majer p. d. Vule iz Rut, Miha Šojer in Janez Lorenc p. d. Cajnar. Komaj došli, začeli so se prepirati in zabavljati.

Mej tem sta še le došla gg. župnik Einspieler in provizor Kolarič. Bilo je to okolu polu štirih. Župnik Einspieler je šel od mize do mize in naše volilce pozdravljaj. Ko pride do kegljišča, vidi, da se nekateri prekarjajo. Bili so to zgoraj omenovani liberalci in nekateri Slovenci, ki so jim odgovarjali. Župnik stopi tja in reče Janezu Majerju: „Ali ste nas prišli dražiti?“ Pojdite rajši proč, ali pa tiho bodite, da bo pokoj!“ Majer pa odgovori: „Jaz

plačam ravno tako, kakor Vi.“ Miha Šojer pa reče župniku: „Meni ne smete zameriti, jaz nisem mogel drugače voliti.“ Župnik mu seže v besedo: „Vem, da ste pri Henriku Majerji v službi. Veste pa, da sem za vašega sina pri sodnji v Celovcu prosil, da je dobil manjšo kazen. Škoda, da niste vsaj doma ostali.“ Na to je začel spet Janez Majer oporekati. Župnik mu reče: „Z vami nič ne govorim, bodite tiho.“ Na to se je župnik odtegnil od kegljišča; mej tem so drugi slovenski volilci, ki se za prepričal na kegljišči niso dosti zmenili, začeli peti. Peli so navadne slovenske pesmi. Tudi župnik se je pevcem pridružil in mej premolkom govoril s svojim sosedom g. Kolaričem in z raznimi kmeti. Javnega nagovora pa ni bilo nobenega, tudi napitnic ne. — Najedenkrat nastane hrup ne kegljišči. Janez Majer namreč ves čas ni nehal zabavljati in dražiti. Gašper Trupe p. d. Matej iz Vočila reče Majerju: „Ali ste se prišli tepst? Mi se tukaj le kratkočasimo, pustite nas pri miru!“ Na to je liberallec Janez Majer z nogo sunil Trupeja (Mateja) v njegovo bolno nogo in ga ob enem za prsi prijel ter tako tepež pričel. Trupe pa je Majerja za lase prijel in ga vlekel za lase proti vrtnim vratom. Drugi Slovenci, ki so bili tam blizu ter so bili Majerjevega zabavljanja že davno siti, tiščali so ga od zadaj ter ga tako potisnili skozi vrata. Liberallec Lorenc (Cajnar) je hotel Trupeja z vrčem udariti, pa g. Kržič je to zabranil. Ko se je to godilo, zapustili so župnik Einspieler, provizor Kolarič, posestnik Wuti p. d. Pajovec in več drugih Št. Lenartčanov vrt čez nizki plot ter šli naprej po cesti proti Pečam. — Liberallec Šojer (ki je bil potem umorjen), je ušel čez plot in tekel po cesti doli, da se je pridružil spet Majerju. Ali sta bila ostala dva liberalca tudi pri vratih ven potisnena, ali le jeden, drugi pa da je šel za Šojerjem čez plot, kakor nekateri pravijo, tega ne vemo natančno. Toliko je gotovo, da noben iz mej liberalcev ni na vrtu ostal. Mej tem so iz vrta zapodeni liberalci pomoč dobili; pridružili so se jim namreč še trije drugi liberalci. Vsi skupaj

LISTEK.

Kranjska trgovina v srednjem veku.

Drugi veči zgodovinski spis v letošnjih „Investijah muzejskega društva za Kranjsko“ so prof. S. Ruterja Srednjeveški trgovinski odnošaji Kranjske z mesti ob jadranskej obali.

Pisatelj govori v uvodu o najstarejšem tržišču ob severni obali Jadranskega morja, t. j. ob rečici Timavu pri Sv. Ivanu Devinskem, kamer se je že pol stoletja pred Kr. dovažal jantar z obal Baltskega morja. Omenja tudi grške pripovedke ob Argonavtih in o drugih trgovinskih podjetjih, ki pričajo, da se je že davno pred Kr. rojstvom trgovina živahno razvijala ob tistem delu Jadranskega morja, ki seza najdalje v evropsko celino in kjer vodi ob jednom tudi pot iz severovzhodne v jugozahodno Evropo. O tej poti govori pisatelj podrobno in opisuje njene pojedine proge, ki so kakor za časa Rimljanov, tako tudi še v srednjem veku vezale kranjsko deželo z mesti ob severni strani Jadranskega morja.

Prva trgovišča so bila okolu cerkva in samostanov. Ljudje so prihajali zlasti o velikih cerkvenih praznikih ne le molit in svojo pobožnost opravljati, nego tudi trgovati, zato imamo v nemškem

jeziku isto poznavanje za mašo in za semenj („Messe“). Okolu cerkve postavljali so trgovci svoje kolibe in šotore ter prodajali zlasti jestvine, pa tudi blago za obleko, nakrasnine i. t. d. Da, še celo igralci in menjači so imeli blizu cerkve svoje igralne stole in „borse“. Da se je mogla trgovina pri cerkvah slobodnejše razvijati, zato so uživale cerkve posebne pravice, da se okolu njih ni smel mir kaliti, niti kakeršnokoli hudodelstvo učiniti.

Mej vsemi cerkvami v bližini Kranjske, ki so mnogo pobožnih romarjev k sebi vabile, bili sta najimenitnejši Oglejska in Štivalska. Pri vsakej cerkveni slovesnosti, zlasti pa pri intronizaciji novo izbranih patrijarhov vrelo je na tisoče in tisoče ljudij v Akvilejo. Tako svečanost opisal nam je Francesco di Toppo o priložnosti, ko je bil patrijarh Bertrand dne 28. oktobra 1334. slovesno v svojo prestolnico upeljan. Velikansko množico, ki je od vseh strani sveta k tej svečanosti prihitela, opisuje mej drugim tako le: „Prišle so žene iz Kranjske, ki leži na drugi strani Goriškega, in imele so na glavi veliko belo, poškrabano ruto, ki je visela od zadej po hrbtu in ga nekoliko pokrivala. Imele so bel ali rudeč modrec, potem krilo, ki je bilo v različnih barvah obrobjeno, in na nogah so nosile črevlje, ki so bili z jermeni trdno privezani. Kranjice so bile večinoma plavalase, imele so modra očesa kot nebes in mnoge

mej njimi pege po obrazu. Na prvi pogled so kazale več zdravja in moči, kot pa milobe in dražesti.“ — Po tej sliki lahko vsakdo spozna naše Kranjice, kakor so se še pred malo leti nosile.

Čim bolj je propadal Oglej, tembolj se je vzdigal Štivan ob Timavu. Staro cerkev in samostan bili so sicer Avari zažgali in porušili l. 611, kmalu se je vzdignila iz pepelišča nova, veličastnejša cerkev. V njej hranili so mnogo svetinj (relikvij) in tudi evangelij sv. Marka, o katerem se je govorilo, da ga je omenjeni evangelist sam spisal. Na tisoče ljudij je romalo vsako leto v Štivan in imenitnejši mej njimi dali so upisati svoja imena na okrajku svete knjige. Arabski potovalec XII. stoletja, Ibu' Idris (Edrisi) pripoveduje v svojem potopisu, da je bil Štivan „cvetoče mesto velikega obsega, v katerem so stanovali vojaki (bojni hlapci devinskih grofov), plemiči, trgovci in obrtniki. Štivan je dobro zavarovano mesto ob nekej reki, ki je sicer kratka, a vender dosti velika in preskrbuje mesto s pitno vodo. Štivan leži konec Beneškega zaliva in na kraji beneške oblasti. On je luka Oglejska, v kateri se zbirajo ladje, predno odplujejo na široko morje.“ Po tem opisu, moral je biti Štivan v srednjem veku zelo važen trg. Tu so bili vsako leto veliki semnji o sv. Ivanu Krstniku, zlasti za konje.

(Konec prih.)

so silili na vrt nazaj, pa Slovenci so vrata od znotraj tiščali, da bi jim uhod zabranili in tako mir ohranili. Toda liberalci so vrata vzdignili iz stezajev; padle bi bile po ljudeh, da jih ni obdržal Slovenec Gašper Trupe in jih naslonil na steno. Ko so liberalci po sili si uhod napravili, vrgel je Janez Majer starega moža, Slovenca Pavla Komarja p. d. Majcigerja iz Št. Lenarta na tla in ga davil. Slovenec Fr. Mikl p. d. Gams je šel Komarju na pomoč, pa J. Majer je Mikla dvakrat z nogo v prsi sunil. Potem so liberalci tudi Mikla na tla vrgli in ga tepili. Mikl je bil tudi z nožem oboden, kar je pa še le doma zapazil, nož je namreč odletel od kilnega pasa, pa zapustil svoj sled na obleki, katero je prerezal. Slovenec Ulbing pa je jednega iz liberalcev (menda Cajnarja) s stolom udaril. Liberalec Janez Majer pa je tudi Slovenca Franca Vergeta, kovača v Radni vesi, v nogo sunil. Na to je tepež hitro prenehal, predno so drugi Slovenci, kojih nekateri so še mirno pri mizah sedeli, utegnili na pomoč prihiteti. Ob enem je tudi izginil plavni pretepalec Janez Majer. — Čez kakih 5 do 10 minut prideta na vrt sodnijski pisar Frič in jeden žandar ter naznanita, da je Miha Šojer zaboden in smrtno ranjen. Ob enem sta zapisala vse pričujoče. — Kmalu potem je prišel župnik Einspieler od sprehoda nazaj in zvedel, da je jeden zaboden. Ko dobi poročilo, da je rana nevarna in da naj ranjenega dé v sv. olje, se je kar le mogoče podvizal, da dopolni svojo pastirsko dolžnost. Ranjeni Miha Šojer je kmalu potem umrl.

Da je to poročilo resnično, potrjujemo mi podpisani:

Podkloštrum, dne 29. julija 1890.

Gregor Einspieler,
župnik Podkloštrum.

Janez Wucherer p. d. Oraš,
posestnik Podturjem.

Matija Wuti p. d. Pajovec,
posestnik na Vočilu.

Gašper Trupe p. d. Matej,
posestnik na Vočilu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Novi topovi.

Kakor neki Budimpeštanski list poroča, delajo nove topove 10 5 centimeterskega kalibra. Ti topovi bodo nesli nad 3000 metrov daleč in dali se bodo prevažati, kakor poljski topovi, njih efekt pa bode silnejši. Posebno pripravi bodo za obleganje. Davkoplačevalci pač ne bodo posebno veseli vesti o novih topovih, kajti če se prve poskušnje dobro obneso, bode zahteval vojni minister več milijonov za napravo taci topov, da se več baterij z njimi oboroži.

Vnanje države.

Kraljica Natalija.

Kakor poroča „Temps“, misli srbska kraljica Natalija v Rusiji osnovati ženski samostan in mu pokloniti tri četrtine svojega premoženja.

Podržavljenje ruskih železnic.

Vlada ruska je sklenila, da podžavi polagoma vse ruske železnice. V Rusiji je 26.000 vrst železnic in od teh je v državni upravi 9000 vrst. Letos mislijo podžaviti 4000 vrst. Podržavljenje železnic se bode izvršilo največ iz strateških ozirov.

Nemška kolonijalna politika.

Prijatelji nemške kolonijalne politike bili so jako zadovoljni, da je odstopil Bismarck in prišel na krmito general Caprivi. Prvi ni bil nič posebno naudušen za kolonijalno politiko, poslednji je pa celo jednega največjih prijateljev kolonijalne politike vsprejel v državno pisarno. Vse je kazalo, da vlada hoče z vsemi silami pospeševati kolonijalno politiko. Najeli so Emina pašo, da se je odpravil s posebno ekspedicijo v notranjo Afriko. A vse nade kolonijalnih politikov so spridila dogovarjanja, ki so se vršila mej nemškim cesarjem in angleško kraljico za kancelarjevim hrbtom, katerih plod je angleško-nemška poravnava s katero niti Bismarck zadovoljen ni. General Caprivi ni bil baš posebno vesel, ko je zvedel, da cesar brez vednosti njegove sklepa pogodbe, hotel je celo dati ostavko, na prigovarjanje z raznih strani je pa vender ostal. Cesar je pri tej priliki jasno pokazal, da hoče biti sam svoj kancelar.

Španski cortes

bodo se v septembru rapustili, in razpisale se bodo nove volitve, ki se bodo prve vršile na podlagi občne volilne pravice. Najbrž bode vlada dobila večino, ker na Španjskem je dosedaj vsaka vlada našla potrebnih sredstev za zmago pri volitvah. Tudi je razširjenje volilne pravice dosedaj le v ne-

mnogih državah bilo liberalcem na korist. V Angliji in v Belgiji se je z razširjenjem volilne pravice le utrdila moč konservativcem. Kdo vé, ne bode li tako tudi na Španjskem.

Ustaja v Argentini.

Nenavadno hitro in čudno nehala je ustaja v Argentini, in vsi častniki, kateri so se puntali, ostali so še nadalje v službi. Vlada ne misli ničesar storiti proti svojim nasprotnikom. Tako prizanesljivo postopanje dosedaj v južnoameriških državah ni bilo navadno. Zaradi tega se pa misli, da je uzrok koncu ustaje bil drug, nego se je poročalo. Ustajnikom najbrž ni zmanjkalo municije in tudi še neso bili baš prisiljeni udati se, temveč vlada je bila mej dogovorjenim premirjem podmitila vodje ustajnikov in poslednji so se udali.

Dopisi.

Iz litijskega šolskega okraja 4. avgusta. [Izv. dop.] Učitelstvo tega okraja je imelo svojo redno letošnjo okrajno konferencijo 30. m. m. v Litijskem šolskem poslopju pod vodstvom okrajnega šolskega nadzornika g. Jos. Bezlaja. Konferencijo je g. nadzornik otvoril točno ob napovedani uri, nazdravivši prav presrečno vse učitelje in učiteljice. Svojim namestnikom je imenoval gospoda Korbana, nadučitelja iz Šent Vida pri Zatičini. Zapisnikerjema sta se imenovala z vsklikom gg.: Janežič, učitelj z Vač, in Šilc, učitelj z Višnjegore. —

Poročilo nadzornikovo je bilo jako obširno. Najprej nam je prečital nove šolske ukaze, dalje zahvalo visokorodnega gospoda deželnega predsednika Winklerja za čestitko učitelstvu litijskega okraja povodom desetletnega službovanja na Kranjskem, kar se je z „Živijo“-klici vzelo na znanje. Na to preide g. nadzornik k svojim opazkam, ki jih je nabral pri nadziranju šol, kakor tudi pri spisovanju uradnih spisov. Šolsko obiskovanje se ni veliko zboljšalo. Kar se tiče napredka v raznih predmetih, bil je razen malih izjem, povsem dovoljen. Šolsko ustrahovanje skoro na vseh šolah dobro. Pri raznih predmetih g. nadzornik omenja več nasvetov in dobrohotnih migljajev, kako je učiteljem postopati, da dosežejo izdatnih uspehov. Na šolski deski nam je prav umno razlagal prosto risanje brez štigem v ljudski šoli — počenši že na nižji skupini. Pri vsem se je pokazal izvrstnega metodika in veščaka v risanju.

Mej poročilom nadzornikovim počastil je zborovanje g. okrajni glavar Grill. Pri tej priliki se g. nadzornik spominja jutrnjega veselega dogodka v cesarski rodbini ter g. glavarja prosi, da bi blagoizvolil povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije v imenu učitelstva litijskega okraja udanost do vladarske hiše in najiskrenejša čestitanja sporočiti na više mesto. G. okrajni glavar obljubi z veseljem, da bode ta izraz lojalnosti prijavil na dotično mesto.

Naslednja točka: „Pouk in vzgoja“ je z ozirom na bolj važne točke in na kratek čas na predlog g. Zajca odpala.

Izkaz in razdelitev tvarine iz realij za razne kategorije ljudskih šol so poročali za štiri razrednice: g. Adlešiča referat, ki je na Dunaj, g. Korbana, za tri razrednice g. Škrbinc, za dvo-razrednice g. Ravnikar in za jednorazrednice g. Svetina. Pri prvih dveh poročevalcih se vname živahen razgovor (debata); pri zadnjih dveh pa ni bilo nobene debate.

O dohodkih in troških okrajne knjižnice poroča v imenu knjižničnega odbora g. Ravnikar. Pregledniki računov najdejo vse v popolnem redu.

V stalnem odboru ostanejo stari funkcionarji — le namesto odšlelega g. Janovskega voli se na novo g. Škrbinc. V knjižnični odbor voli se namesto g. Cepudra g. Ravnikar, ki je ob enem načelnik; drugi odborniki so stari. Z odhodom g. Cepudra v Ljubljano, ki je bil zastopnik učitelstva v c. kr. okrajnem šolskem svetu, bilo je to mesto z novim udom nadomestiti. Pri tej volitvi ste se pokazali dve stranki: jedna za g. Ravnikarja in druga za g. Škrbinca. Pri ožji volitvi zmaga g. Ravnikar, ki s svojim somišljenikom zahvali za to čast, obljubivši jim vedno le koristi učitelstva zastopati. —

Samostalni predlog g. Zajca o preosnovi sedanjih knjig vzbudi živahno debato. Cela zadeva preloži se do prihodnje konferencije.

Gosp. predsednik na-to konferencijo zaključil s trikratnim „slava“-klicem na presvetlega cesarja Frančiška Jožefa I. V imenu učitelstva s g. nad-

zorniku za jako spretno in nepristransko vodstvo konferencije zahvali Litijski g. nadučitelj.

Skupnega obeda v gostilni g. Oblaka udeležili so se vsi učitelji in učiteljice. S posebno zadovoljnostjo nam je omeniti, da se je skupnega kosila udeležil tudi g. glavar Grill. Da raznih napitnic in veselega petja pri tej priliki ni manjkalo, nam ni treba omenjati. Beležiti pač moramo, da se je g. okrajni glavar na napitnico zahvalil učitelstvu prav laskavo v slovenskem jeziku. Z' jedjo in pijačo ter sploh z vso postrežbo bili smo prav zadovoljni!

Najvažnejše za učitelstvo litijskega okraja pa je, da smo na dan konferencije ustanovili „Učiteljsko društvo“ za litijski šolski okraj. Pravila, ki jih je prečital g. Ravnikar, so se odobrila. V kratkem se predlože visoki c. kr. vladi v potrdilo. Takoj na dan ustanovitve je pristopilo 25 učiteljev in učiteljic k novemu društvu. Nadejamo se, da k temu koristnemu društvu pristopijo še ostali kolegi in kolegije, kakor tudi drugi razumniki slovenski. Omeniti nam je, da bode društvo mej drugim skušalo s predavanjem pouzdigniti kmetijstvo tega okraja — s posebnim ozirom na sadjarstvo. Ko se nam potrdi pravila, prične društvo precej s svojim delovanjem v korist šolstva in naroda. Mej ustanovitvijo društva došli ste nam dve brzojavki; prva s Krškega: „Ravnokar ustanovljenemu društvu sporoča svoje pozdrave z vabilom k pristopu — Zaveza“; drugo pa z Mengša: „Zborujočim sodrugom bratski pozdrav — Kamniški tovariši.“

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 5. avgusta.

(Konec.)

Mestni odbornik Hrasky poroča ob otvorjenju in kanalizovanju nove ceste poleg Trpotčeve hiše od Rasljeve ceste proti Pristavskim ulicam (dolžine 82 metrov, stroškov 2034 gld.) o prošnji za kanal v Parnih ulicah (dolžine 306 metrov, stroškov 6067 gld.) in o prošnji za kanal v Kolodvorskih ulicah od predilniških vrat (dolžine 130 metrov, stroškov 2600 gld.) Vsi ti kanali se imajo sezidati od betona in se gradnja izroči skupno kranjski stavbinski družbi in tvrdki Bittel in Brausewetter.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški ne vé, se li bode cesta pri Trpotčevi hiši dala izpeljati, ker je upravno sodišče razsodilo, da mora Trpotec le jedno parcelo odstopiti brezplačno. Ker se bode kanal v kolodvorskih ulicah izpeljal proti Kolodvorskemu poslopju, naj bi se južna železnica pozvala, da tudi kaj dodá.

Vitez Zitterer misli, da naj bi magistrat prisilil južno železnico, da mora odpeljati nesnago po kanalu, da se ne bo stresala v jamo.

Mestni odbornik Velkovrh priporoča, naj bi se g. Juvan še jedenkrat uprašal, ali odstopi svet, da se cesta od Trpotčeve hiše popolnoma izvrši. Njemu je g. Juvan rekel, da odstopi za cesto potrebno zemljišče, katerega del je po 9 gld. □ sežen prodal, brezplačno, ako mu mesto prestavi kozolec.

Mestni odbornik Knez upraša, ker se misli vsled upeljave vodovoda urediti tudi kanalizacija, bode li ti kanali tako urejeni, da se bodo pri novi kanalizaciji lahko porabili.

Poročevalec Hrasky pravi, da bode kanal od Trpotčeve hiše 5-60 m globok. Pri tej globočini se odpeljava že voda iz kletij. Kanal v Parnih ulicah bode le 3 m globok, a bode za ta kraj zadoščeval. Sploh se je oziralo na to, da se bodo kanali lahko izplavljali.

Mestni odbornik Hribar nasvetuje, naj se stroški za nasvetovane gradnje (20.000 gld.) prevzemo na račun prihodnjega leta.

Župan Grasselli opomni, da se je vodstvu južne železnice že večkrat pisalo, naj bi za gradnjo kanalov v njeni bližini kaj doprinašala, a se zato ni zmenila. Sploh pa je uprašanje, je li mestni zbor dovolil odpeljavati fekalije v kanale; jedenkrat se je sklenilo, da ne. Da bi se odpravila na južnem kolodvoru jama za odkladanje fekalij iz zdravstvenega ozira to ne gre, ker je jama popolnoma pravilno napravljena, mnogo bolje ko druge jame v mestu. Ako južna železnica sama nema ozira na potujoče občinstvo, mestu pač ne dostaje sredstev, odpraviti to.

Potem se vsprejmo vsi predlogi stavbinskega odseka z dodatnim predlogom g. Hribarja.

Mestni odbornik dr. Stare poroča za stavbinski odsek o prizivu vrtnarja Luke Tomšiča za zgradbo rastlinjaka na Gestrinovim vrtu na Pojanskem nasipu. Ker je sedanja stavbinska črta le provizorična in se je g. Tomšič pravoveljavno izrekel, da podere takoj rastlinjek, ako bi motil definitivno črto, nasvetuje odsek, da se mu dovoli zgraditi rastlinjak v ravni črti od g. Roma hiše do g. Winklerjevega vrta. Zbor pritrdi brez razgovora.

Za združeni olepševalni in finančni odsek poroča mestni odbornik Ravnikar o stavišču za „Sokolski dom“. Poročevalec nasvetuje, naj se odstopi prostor na levem kraju g. Vollheima vile. Prostor za vojaško oskrbovalnico se ne more odstopiti, ker se mesto sedaj z vojaškim erarjem pogaja, da vsaj deloma dobi ta prostor. „Sokol“ ne bode sezidal velikanske zgradbe, ampak krasen paviljon, ki bode služil telovadnim namenom, imel pa lepo vnanost. Da se odstopi stavišče brezplačno, je samo ob sebi umevno, kajti delovanje „Sokola“ je eminentno patrijotično in ima isti toliko zaslug za probujenje slovenskega naroda, kakor malo katero društvo. Da se pa mestna občina zavaruje na poslopje s 3000 gl. ima zgolj v tem svoj uzrok, da se nekoliko zavaruje, ko bi društvo „Sokol“ prenehalo, razpuščeno bilo, prišlo v konkurs ali v nasprotno roko. Prostor meri 3000 m² in je dovolj obširen, da se ne bode „Sokolskemu domu“ treba stezati proti novo nameravanej cesti niti proti Lattermanovemu drevoredu. Brezplačni odstop velja le za 3 leta, ako se v tem času gradnja ne prične, je sklep razveljavljen.

Ko so v tej zadevi govorili mestni odborniki Velkovrh, Zitterer in Prosenc, vsprejme se predlog odsekov.

Mestni odbornik Benedikt utemeljuje svoje samostalne predloge, da naj se v dolenjem delu Lattermanovega drevoreda (takraj železnične proge) nastavi nove klopi, in da bode mesto vsak večer jednako razsvetljeno ne gledé na mesečino. — Po razjasnilih gospoda župana sklene se, da se oba predloga izročita magistratu, da v prvi vrsti finančnemu odseku o njih poroča. — Zbor pritrdi in javna seja se sklene.

Domače stvari.

— (Deželni predsednik v Bukovini) bode baje naš rojak dvorni svetnik grof Anton Pace. Tako čitamo v „Fremdenblattu“.

— (Iz Prevalj na Koroškem) se nam piše: Dolgo časa so odlašali z volitvijo volilnih mož v naši občini, pa nič jim ni pomagalo. Včeraj dné 4. avg. smo volili in zmagala je naša slovenska stranka sijajno. Vsi volilni možje 11 na številu, so slovenske krvi, in bodo stali kakor jeden mož za Einspielerja in Murija. Ta zmaga pa je tudi najboljši odgovor na vse nemško-liberalne in „bauernbundske“ napade, katere so v zadnjih dnéh navalili na g. župnika Gregorja Einspielerja. Slava našim slovenskim volilcem! Živio Einspieler in Muri!

— (Pevska slavnost v Mariboru.) Gledé izkaznic za vožnjo s separatnim vlakom, nanašamo še jedenkrat, da je povratek dovoljen do 24. avgusta t. l. z vsakim osebnim vlakom, z brzovlakom pa proti normalni doplači. Na povratni vožnji se sme dvakrat poljubno izstopiti. Z izkaznico mogó na posamičnih postajah udeležniki kar naravnost ustopiti v vagone, kjer bodo od dotičnega vlakovodje dobivali vožne listke proti oddaji izkazničnega kupona. Vnanji udeležniki, ki žele izkaznico, naj pri naročilu blagovolijo poslati ob jednom dotični denarni znesek, da se jim izkaznice mogó poslati pravočasno.

— (Pevski zbor Čitalnice Ljubljanske) zastopalo bode pri slavnosti v Mariboru 36 pevcev pod vodstvom gosp. prof. Gerbiča.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) odpošlje k pevski slavnosti v Maribor 40 pevcev s pevovodjo g. vitezem Janušovskim.

— (Imenovanje.) Začasni vodja semenišča Mariborskega, g. Karol Hribovšek, imenovan je kanonikom laventinskega stolnega kapiteljna.

— (Korni poveljnik, vojvoda Vrttembergški) došel je danes zjutraj v Ljubljano nadzirat tukajšnje vojaštvo.

— (Nadškof Barski.) O. Šimon Milinović bival je na svojem popotovanju tudi v Spletu, od koder je odpotoval z Reškim parobrodom ter se podal v toplice na Slatino, kjer biva zdaj škof Strossmayer.

— („Brusa“) izšla je 15. številka z mnogovrstno kratkočasno vsebino in izvirnimi podobami.

— (Zagrebski „Obzor“) bil je poslednje dni parkrat zaplenjen ter nam je došel v drugi izdaji.

— (Čitalnica Vič-Glince) se dobro snuje. Osnovni odbor odobril je že načrt pravil, katera se te dni predlože deželni vladi v potrjenje. Svoj pristop naznanilo je že 60 oseb.

— (Abiturijentski banket) bil je v torek popoldne v čitalniški restavraciji. Razven abiturijentov udeležili so se ga tudi gg.: pokrovitelj dr. Ivan Tavčar, drž. poslanec dr. Ferjančič, dež. poslanec Ivan Hribar in A. Trstenjak. Akademsko društvo „Slovenijo“ zastopali so gg.: Vladimir Foerster, V. Kokalj in Fran Regally. Navzočni so bili tudi hrvatski abiturijenti Reške gimnazije. Banket bil je jako prijeten in živahen, sledila je napitnica za napitnico. Prvi napil je slavnostnega odbora predsednik Vencajz na presvetlega cesarja. Napitnica ta bila je vsprejeta s trikratnimi slava in živioklici. Abiturijent Vodusek napil je potem pokrovitelju dr. Tavčarju, abiturijent Kokelj dež. poslancu Ivanu Hribarju, Ebner državnemu poslancu dr. Ferjančiču, Žener Trstenjaku, Strgaržakadem. društvu „Sloveniji“. V poslednje imenu zahvali se Foerster ter napije bodočim Slovenijanom. Na teh napitnicah zahvalili so se o primernih govorih zaporedoma gg. dr. Ferjančič, Ivan Hribar in Trstenjak. Dalje so govorili abiturijenti Žmavec, vitez Bleiweis, stud. iur. Regally, abiturijent Rozman. Pokrovitelj dr. Ivan Tavčar je v daljšem prekrasnem govoru poudarjal slogo mej abiturijenti in izražal željo, da bi sloga vladala mej njimi tudi tedaj, ko se razkropé na vse strani. V tem oziru bodi jim uzor preuzvišeni vladika Josip Juraj Strossmayer, kateremu velja njega napitnica. Z velikim naudušenjem vsprejela se je ta napitnica in abiturijenti so na Vencajzov predlog slavnemu vladiki takoj odposlali brzojavno čestitko. Konec banketu bil je ob 5. uri popoldne. Ž njim završila se je abiturijenska slavnost, ki je bila v vsacem oziru izvrstna in katera se bode odslej izvestno vsako leto ponavljala. Tako si vsaj iskreno želimo.

— (Popravek.) V včeranje poročilo o Besedi abiturijentov se je urinila neljuba pomota, da sta v „Pobratimiji“ izvajala samospeva gg. Bučar in Pajsar. Pel je jedini samospev v tej točki samo g. Pajsar. S tem popravljamo to pomoto.

— (Ogenj.) Včeraj popoldne ob 4. uri tresčilo je v Mostah pod Ljubljano v Jožefe Kušar kozolec, katerega vseh 10 oken je bilo žita polnih. Kozolec pogorel je do tal in da ni prihitelo gasilno društvo Ljubljansko na pomoč, pogorelo bi bilo še več poslopij. Tako pa se je ogenj po jednournem delu pogasil. Škode je 300 gl., kozolec bil je zavarovan za 100 gl.

— (Extra Hungariam non est vita.) Pod tem naslovom javlja „Obzor“, da je v Subotici, kotorski sodnik kaznoval dva Subotičana, ki sta htela pričati pred sodnijo v hrvatskem jeziku. Za to drzovitost pridržal jima je znesek, ki sta ga imela dobiti od sodnije v povrnitev stroškov.

— (Roparski umor in rop.) Včeraj zvečer okolu sedme ure umoril je v Trstu v ulici Belvedere št. 4. neznan človek 21letno služkinjo, Marijo Koman, rodno iz Hrasta pri Podklostru ter potem iz sobe njenega gospoda Eduarda viteza Bona, umirovljenega žandarmerijskega polkovnika odnesel 20.000 gl. v državnih obligacijah, 4000 gl. papirne rente, 12.000 gl. v raznih obligacijah in 990 gl. v bankovcih, ki so bili hranjeni v železni kaseti. Ropar je ubogi služkinji s sekiro zdrobil glavo. Kolikor se je doslej dognalo je roparski morilec nizke postave, črnomaljast, ima polno brado, je nekoliko plešast, gospodski opravljen, nosi mehek črn klobuk in ima okolu 40 let. Bil je, kakor so stranke v hiši povedale, ljubček umorjene služkinje. V kovčegu umorjene Marije Koman našli so hranilnično knjigo za 150 gl. in 36 gl. v bankovcih.

— („Hrvatsko Primorje.“) Pod tem naslovom začel je izdavat g. Dragutin Hirc (tisak i naklada akad. knjižare L. Hartmann, Zagreb, Ilica 2) bogato ilustrovano delo, v katerem se v besedi in podobi predstavlja divno Primorje hrvatske. Delo izhaja v zvezkih po 40 kr. V prvem nam došlem zvezku nahajajo se s podobami in primer-nimi opisi naslednji kraji: Opatija, vila Angiolina, Litrovov most v Opatiji, Ika in Lovran, Berseč, Moščenice, Draga kod Moščenica, Volosko, Čičerija,

Veprinac, Kastav, Rieka (pristanište, plutača, corso, kazalište, štedionica). Vse delo bode stalo 3 gl. in je po vsebini in obliki toplega priporočila vredno.

— (Potres v Primorju.) Zadnji dan preteklega meseca čutil se je v Novem jak potres, ki je trajal nekoliko sekund. Jednemu seljaku v Povilah v Krmpotski občini zrušilo se je pol hiše. Pozneje se je še jedenkrat potres ponovil, zemlja se je prilično tresla, a škode ni bilo nobene. Podzemeljsko bobnenje ni se ponovilo.

— (Veliko jeguljo) vjel je te dni v Dunavu ribar Mijo Dombay iz Vukovara. Bila je posebno dolga, preko jeden meter. Po vsej priliki je izmej onih, katere so bili v velikem številu na Ogorskem spustili v Dunav.

— (Telefon v Oseku.) Te dni odprla se je v gorenjem mestu v Oseku centralna telefonska postaja, ki je v direktni zvezi z vsemi žicami.

— (Krapinske toplice.) Do 1. dne avgusta je vsega skup 1581 gostov obiskalo te toplice od početka sezone.

— (Zakonska komedija z neugodnim koncem.) Zagrebski „Obzor“ prijavlja naslednjo dogodbo: Jožefa B. iz Metlike vzela je v zakon Jurija N. iz Vrbovca ter je čez pol leta šele opazila, da on ni mož za njo, ker on meni, da vsak mož v zakonu sme delati, kar hoče, a žena sama je po njegovem nazoru dolžna biti čednostna in moralna. Dne 2. t. m. ustal je N. rano in odšel na delo na neko žago, kjer je nameščen. Ko se je vrnil domu, najdel je stanovanje svoje odprto, vse omare ulomljene in izpraznene, na mizi pa listič, glaseč se tako le: „Če smeš delati v zakonu, kar ti je drago, storim to isto tudi jaz, ter odidem v Zagreb k svojemu prejšnjemu dragemu. Da pa ne pridem k njemu prazna, vzela sem vse svoje stvari saboj in nekaj svojega denarja. Z Bogom dragi moj Jurek!“ N. došel je v Zagreb iskat svojih stvari in do 200 gl., kar mu je žena vse odnesla. Narredil je ovadbo na redarstvo, katero zdaj vodi obravnavo mej tema zvestima zakonskima.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kodanj 6. avgusta. „National Tidende“ izvedel, da bode kralj povodom prisotnosti avstro-ogerskega brodograja na avstrijskega cesarja rojstveni dan v dvorci Amalienborg dal velik obed. Avstro-ogerski poslanik bode istim povodom priredil ples. Pri danskem pomorskem ministru bode velik obed, dansko vežbalno brodogrje priredi parado.

London 6. avgusta. Pri včerajšnjem ministerskem banketu rekel Salisbury, da je evropski položaj vseskozi miren.

Madrid 6. avgusta. V provincijah Valencija in Toledo 127 oseb za kolero zbolelo, 62 umrlo.

Razne vesti.

* (Malajščina — svetovni jezik.) Neki Dunajski list priporoča za občni svetovni jezik malajščino. Temu jeziku se ložje priučiš nego volapüku. Malajščina je pa tudi jako blagolaglasna in se v tem oziru more primerjati italijanščini in ima še to prednost, da jo govori nad 100 milijonov ljudi.

* (Velik požar.) V občini Püspök-Hatvan na Ogorskem pogorelo je v nedeljo 180 hiš in veliko shramb za žito. Več ljudi prišlo je ob življenje. Minister notranjih zadev poklonil je 300 gl., škof Schuster 500 gl., mesto Vacov pa je poslalo izdatno množino živeža.

* (V rudniku v St. Etienne) prigodila se je zopet nova nesreča. Podrla se je neka galerija in je vsled tega nastal požar. 120 delavcev bilo je v jamah, 5 bilo je poškodovanih, nekateri teško.

* (Uniforma za ženske uradnike.) Kakor javljajo razni časopisi, bodo na Nemškem morale nositi uniformo — to je nekako jednake jopice z znaki — vse ženske, ki so nastavljene v brzojavni, telefonski in poštni službi. Na Ogorskem je to že zdavnaj uvedeno, kakor se vsakdo lahko prepriča na kolodvoru ogerske prestolnice pri ženskih uradnikih, službujočih pri ogerskih državnih železnicah.

* (Natakar — doktor.) V Bergenu umrl je nedavno dr. Cothenberg in ob njegovi smrti se je odkrilo, da doktor zdravilstva niti bil ni, ampak natakar. Prisvojil si je bil diplomu svojega pokojnega brata in, na njo se opirajoč, zdravil mnogo let. Najčudneje je pa, da je kot zdravnik dosegel velike uspehe in so ga posebno revnejši stanovi iskali.

* (Drag pes.) Te dni pripeljali so v Boston na ladiji „Scythia“ bernardinskega psa, za katerega je dal sedanji lastnik Morre 4500 funtov šterlingov ali 45 tisoč goldinarjev. V Združene države dosedaj tako dragega psa še neso pripeljali.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

6. avgusta.

Pri **Slonu**: Mayer, Schwab, Seber z Dunaja — Pl. Württemberg, Kail iz Grada. — Urbas, Müller iz Trsta. — Jenko iz Beleggrada. — Fischer iz Budimpešte. — Redl iz Pulja. — Baron dr. Lottis z Reke. — Pl. Benčič iz Zagreba. — Martin iz Norimberka.

Pri **Maliči**: Kuhn, Scholz, Handl z Dunaja. — Pl. Spinell iz Grada. — Burger iz Hrastnika. — Njegovan iz Pulja. — Ranzinger s sinom iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. avg.	7. zjutraj	734.0 mm.	16.3° C	sever	obl.	7.05 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	25.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	733.0 mm.	18.1° C	sl. jvz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 19.8°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dné 7. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	88.40	88.25
Srebrna renta	89.70	89.65
Zlata renta	108.70	108.95
5% marcna renta	101.20	101.25
Akcije narodne banke	981.—	980.—
Kreditne akcije	307.75	308.—
London	116.—	116.05
Srebro	—	—
Napol	9.20 1/2	9.20
C. kr. cekini	5.50	5.50
Nemške marke	56.67 1/2	56.62 1/2

4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	25
Ogerska zlata renta 4%	—	101	85
Ogerska papirna renta 5%	—	99	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	114	—
Kreditne srečke	100 gld.	137	50
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	161	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	170	—	—



Tugopolna naznanjava vsem sorodnikom in prijateljem prežalostno vest, da je naš preljubljeni sinček

PAVEL

danes ob 1/2 10. uri dopoldne, po kratkej bolezni, v starosti 5 mesecev umrl.

Pogreb bode v četrtek dne 7. avgusta ob 9. uri dopoldne.

Prosi se tihega sožalja.

Prevoje, dne 5. avgusta 1890.

Dr. Alojzij Homan. (606)

Alojzija Homan rojena Vogl.

! Dobro, po ceni in hitro !

napravlja telegrafne in telefonske zveze in tudi **popravlja šivalne stroje**

JOSIP AUSPITZER,
 strokovni mehanik z Dunaja, (605-1)
 v Ljubljani, v Židovskih ulicah št. 4.

VIZITNICE
 priporoča
 „Narodna Tiskarna“.

Pod ugodnimi pogoji **vsprejme se gimnazijske učence**, z dobrim uspehom dovršivši 6 ali 8 razredov, tot

praktikant

v lekarno D. pl. Dienes-a v Novi Gradski v Slavoniji. (600—2)

Na cesarja Josipa trgu.

TRABER-jev
 anatomični muzej
 in panoptikum

vidi se tulcaj samo še nekaj dnij.

Ustopnina 10 kr. (601—4)

Vsprejme se

ekspeditorica

pri (608—1)

c. kr. poštne uradu pri sv. Juriji na Ščavnici.

Vsprejemem v svojo pisarno **takoj**
notarskega kandidata
 z najmanje **jednoletno prakso**, ali pa tudi
konceptnega uradnika

ki je izurjen v vseh notarskih poslih, posebno pa v zapušćinskih stvarih. — Kandidati, ki so ali bodo v kratkem zmožni za substitucijo, imajo prednost.

Niko Lenček,
 c. kr. notar v Velikih Laščah. (584—4)

„Nordstern“
 delniška družba za zavarovanje življenja v Berlinu,
 podružnica na Dunaji.

Glavni zastop za Kranjsko in Južno Štajarsko ima
FRAN DOBERLET ml.
 Frančiškanske ulice št. 14.

Stanje zavarovalnin koncem leta 1889. 88 1/2 milijona mark; stanje premoženja koncem leta 1889. 21 milijonov mark; še nerazdeljeni preostanki dobička koncem leta 1889. 715 tisoč mark.

Zavarovanje za slučaj smrti, preskrbovanje v starosti, zagotovljenje dot in ućnin, dohodkov i. t. d. po nizkih premijah pod najugodnejšimi pogoji.

Nelzpodbitljivost polje je pri „Nordsternu“ najprej in najbolj razvita.

Vojno zavarovanje samo z omejitvijo varujočo varnost družbe in skupnosti zavarovancev do visokosti 40.000 mark brez posebne premije v zavarovanju uštete.

Dividenda more se porabiti za znižanje premij in za povišanje zavarovalnine.

Dokazi zaupanja so mnoge pogodbe z oblastvi, industrijelci i. t. d., n. pr. z državno pošto, državno banko, Fr. Kruppom v Essenu in bančnim domom S. Bleichröder-jem v Berlinu.

V svojo pivovarno vsprejemem

2 učenca

15 let stara, z dobrimi šolskimi spričevali.

Simon Kuketz,
 pivovarnar v Žaleci. (607—1)



AMERIKO.

Vsi, kateri nameravajo potovati v Ameriko, in to v

Novi York,
Baltimore, Južno Ameriko

i. t. d., ter se želé hitro, varno in prijetno voziti, dobé natančnejša pojasnila v nemškem ali slovenskem jeziku, ako se pisмено obrnejo na tvrdko:

Karesch & Stotzky v Bremenu

koncesijoniran pošiljalni zavod za potnike s hitrimi parobrodi: **Lahn, Saale, Trave, Aller, Ems, Elber, Fulda, Werra, Elbe.**

Voznja traja le kakih 8 dnij. Voznino zaračunava izredno cenó.

SVARIL! Ker nemava v Ljubljani in na Dunaji agentov, in se je čisto zgodilo, da so potniki, ki so se dali pogovoriti, da so tam vozovnice kupili, jih dobili mesto čez Bremen za druga pristanišča, in katere so zabarantali za počasi vozeće ladije: Zato svetujeja vsem, da se niti v Ljubljani niti na Dunaji z nikomur ne dogovarjajo radi oskrbljenja vozovnic.

(585—2) **Karesch & Stotzky**
 odpravnika ladij v Bremenu.

Prihodnji teden žrebanje!
Srečke Dunajske
razstave.

2 glavna
dobitka **50.000 gold.**
vsak po **vrednosti.**

Vsaka srečka veljavna za **obe žrebanji.**

Drugo žrebanje **15. oktobra.**

Srečke po 1 gold. Uprava razstavine loterije
 Dunaj, Rotunda.
 V Ljubljani prodaja srečke **C. C. MAYER.**